

Pázmándi Antal
szobrász, keramikus

1943. január 6-án született Mezőkövesden. 1957-től 1961-ig a budapesti Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban, majd 1962 és 1967 között a Magyar Iparművészeti Főiskola kerámia szakán végezte tanulmányait, ahol Gorka-díjjal diplomázott. Mestere Csekovszky Árpád volt.

1985 óta a Magyar Iparművészeti Főiskola (majd Egyetem) Alapképző Intézetének Plasztikai Tanszékének tanára, 1987-től a Mesterképző Intézet vendégtanára. Többek között a Kecskeméti Nemzetközi Kerámia Stúdió szimpóziumának, illetve a Siklósi Kerámia Szimpóziumnak is gyakori részvevője.

Kezdetben elvont, geometrikus elemekből formálta kerámiaplasztikáit, majd a *pop art* motívumkincsét felhasználó kompozíciókat tervezett, míg a 90-es években posztmodern hangvétellű, sokféle anyagot ötvöző alkotások születtek műhelyében. Épületdíszítő kerámiáit – amelyeket rendszerint Kovács Gyulával együtt készít – zsúfolt motívumhasználat, gazdag plasztikai hatás, élénk színvilág, a különböző stíluselemek szabad, fantáziadús halmozása jellemzi. Művei megtalálhatóak a Kecskeméti Nemzetközi Kerámia Stúdió Gyűjteményében, valamint a pécsi Janus Pannonius Múzeumban is. A nagyszabású munkái közé tartozó, Debrecen főterének utolsó nagy kiállítása 2017-ben volt a Műcsarnokban.

Többszörös díjazottja a Pécsi Országos Kerámia Biennálénak, 1992-ben Ferenczi Noémi-díjat kapott, 2016-ban Magyarország Érdemes Művésze lett.

Tagja a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének, a későbbi MAOE-nak és a Magyar Keramikusok Társaságának, illetve alapítója a Horizont Csoportnak (1971-1973) és a Magyar Szépmíves Társaságnak (1989-1994) is.